

Birbirine dolanan yaşamlar!

MEHMET ÖZCATALOĞLU

Neslihan Önderoğlu öyküleriyle tanıdığımız bir isim. 2012 yılında ilk öykü kitabı 'İçeri Girmez miydiniz?' ile okurlarını selamlayan yazar bu kitapla 2013 Haldun Taner Öykü Ödülü'nün de sahibi oldu. Aynı yıl 'Mevsim Normaleri' adlı öykü kitabı da yayımlandı. Çeşitli öykü seçkilerinde de adına rastladığımız Önderoğlu'nun 'Filler ve Balıklar' ve 'Mutsuz Palyaçolar Örgütü' adlı öykü kitapları da bulunuyor. İlk romanı ise Güneşiği Kitaplığı'nın Köprü Kitaplar dizisi için yazdığı 'Bana Sesini Bırak'tır. Yazar bugünlerde ise ON8 Kitap tarafından yayımlanan 'Ay Dolandı' romanı ile bir kere daha "merhaba" diyor okurlarına.

'Ay Dolandı'da Anadolu'nun ücra köşelerinden İstanbul'a umut yüklü yolculuklar yapanları okuyoruz. Gücü yetmeyip de tutunamayanları yutup yok eden bu acımasız kentin sırtlarında yeniden başlayan yaşamları...

Saliha, Güldal, Erdal, Miran başlıca karakterler. Ve roman bu karakterlerin gözlemlerinden, sözlerinden aktarıyor okura. Bazen karakter, bazen mekân... Bölüm bölüm ilerliyor roman. İlerledikçe de okurunu sarıyor sarmalıyor, içine çekiyor. Kaybedenlerin Türkiye'sini yalın bir şekilde ama sarsarak, iz bırakarak gösteriyor bize.

"... Elimde olmayan vitrindeki taş düşündüm. Bütün bu olanlara, bundan öncesine, çok daha öncesine tanık olmuş, bahçedeki incir ve maltaeriği ağacı daha tohum olmadan önce var olan o taş parçasını... Biz eninde sonunda buradan çekip gittikten ve bu ev, bahçe ve o iki ağaç bir dozerin altında kalıp yerine bambaşka evler, bambaşka ağaçlar ve bambaşka hayatlar geçtikten sonra bile var olmaya devam edecekti. Küçük varlığıyla zamanı parçalıyor, ona meydan okuyor gibiydi. İşte o zaman, bütün bu olanların ne anlamı var Güldal, dedim kendi kendime. Bir taş parçası kadar hükmünüz yokken, bu olup bitenlerin ne anlamı var?" (s.70)

Kitap Saliha'nın anlatımıyla başlıyor. Bir enkazın içinde dolanan Saliha rüyasını mı anlatıyor yoksa gerçek miydi, kitabı bitirdiğimde bile çözemedim. Kentsel dönüşüm onun gerçeklerini, anılarını alıp gitmiş miydi yoksa bu korku rüyalarını mı ele geçirmişti? Kitap boyunca da bu soruya takıldı aklım. Bir film sahnesi gibi, sonu baştan gösterip sonra konuya mı girmişti yazar? Bu sorunun eşliğinde akışa bıraktım kendimi. Kulaklarımda ise Saliha'nın babasının sözleri: "Geçmişte olanları değiştirmek çok kolaydır. Sen nasıl hatırlamak istiyorsan geçmiş odur."

'Ay Dolandı', sinematografik bir roman olarak da değerlendirilebilir. Yazarın



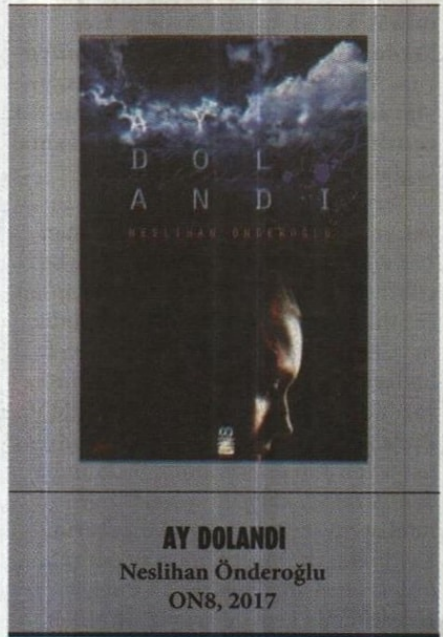
Neslihan Önderoğlu

üslubu okuduklarımızı canlandırmada kolaylık sağlıyor.

Saliha, Güldal, Erdal ve Miran... Kaybedenlerin çok olduğu bu kentte roman boyunca kaybediyorlar. Yaşamda biraz daha kayboluyorlar. Merkezden başlayamadıkları umutlu yaşamlarında merkezden daha da uzaklaşıyorlar. Ve tüm bu kayıplar yaşanırken var olan sessizlik de bozulmuyor. Kim bilir belki de bu sessizlikli onlara kaybettiren!

"Saliha bütün gece yatağında oturup hafızasını zorlayarak kendisine ait bir sır aradı. Yıllarca aklının batağında gömülü kalmış bir giz, başına gelmiş bir felaket, kimsenin bilmeyeceği bir hastalık, işlediği bir suç... Onu diğerlerinden farklı yapacak bir şey. Zihninin derinliklerinden böyle bir şey bulup çıkarsa ertesi gün gidip Miran'ın oturduğu taburenin önünde duracak ve aynen onun yaptığını yapacaktı. Bak, diyecekti, benim de yüreğimi sana açacağım bir meselem var. Ama olmadı. Ne kadar zorladıysa da o güne kadar ki hayatına dair bir şey bulamadı."

Neslihan Önderoğlu kaybedenlerin sessizliğine tanık olmaya davet ediyor Ay Dolandı'da. Buyurmaz mısınız?



AY DOLANDI

Neslihan Önderoğlu
ON8, 2017